

[Erik Eriksen.]

og nu bliver det naturligvis interessant at se, hvor længe der er til foråret. Jeg bemærker det kun.

Må jeg i denne forbindelse også nævne, at jeg kunne mærke på retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Niels Andersen, at han absolut var noget trykket af situationen. Alligevel måtte det ærede medlem tage afstand fra den politik, oppositionspartierne har lagt op til, selv om jeg nok bemærkede, at det ærede medlem fandt, at der var mange gode tanker deri. Jeg kan godt forstå, det ikke er let for det ærede medlem, når han på samme tid skal tage hensyn til regeringsfællesskabet og sit partis fortid, og det, som det blev sagt i går, netop på en fødselsdag. Det er en næsten umulig opgave.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på den interessante betragtning, at det, som det ærede medlem kaldte den gode økonomiske situation, såmænd hverken skyldtes regeringen eller oppositionen; jeg tror, det ærede medlem næsten ordret sagde: det er befolkningens skyld. Jeg går ind på tankegangen, men så er det, jeg spørger: hvorfor så hele denne voldsomme ængstelse for at vise befolkningen større tillid? Nu ved jeg godt, at den højtærede statsminister ikke kan lide dette ordvalg, det skal jeg senere vende tilbage til, men det er altså alligevel realiteten, at denne tillid vil retsforbundet ikke være med til at vise. En masse af det, det ærede medlem og andre siger herom, har kun til formål at skjule den kendsgerning, at man ikke tiltror befolkningen evner og vilje til at anvende de ofte surt indtjente penge fornuftigt, her må staten have førsteprioriteten, den anvender og investerer fornuftigere, end den enkelte private borger er i stand til. Det er det, der bliver tilbage, når afgørelsen skal træffes, og jeg har ikke noget at indvende imod, at man fra regeringshold så udpræget argumenterer for disse synspunkter og mod vore. Jeg kan ikke lade være med at sige det, fordi det var så interessant, også psykologisk, at følge den ærede ordfører for retsforbundet.

Den ærede ordfører priste jo landbruget for dets enestående produktions- og konkurrenceevne, erhvervet havde rationaliseret i tide, og jeg ved ikke hvad. Må jeg have

lov at sige til det ærede medlem, at jeg mener i al beskedenhed også at kende noget til landbrugets forhold, og jeg spørger: tror man virkelig med den situation, hvori dansk landbrug befinder sig, også på baggrund af den tørkeperiode, vi har oplevet og oplever, at dette landbrug i tilfælde af en skattelettelse skulle gå over til et stort personligt luksusbetonet forbrug? Tror man virkelig det? Selv det ærede medlem hr. A. C. Normann var dog inde på den tankegang, at høje skatter ganske rigtigt kunne hæmme investeringerne. Hvis jeg nu holder mig til det område, hvor jeg selv er bedst bevandret, altså landbruget, tør jeg roligt indestå for, at skattelettelser i dag ikke ville betyde overgang til et luksusbetonet forbrug.

Jeg kan nævne et andet forhold i forbindelse med landbruget netop på baggrund af den lovprisning, som den ærede ordfører for retsforbundet kom med, nemlig dette, at landbruget for mig at se står over for en tid med en meget alvorlig konkurrence. Det er ingen sag, så længe man er leverandør i en tørkeperiode, men landbruget står over for en meget alvorlig konkurrence i den kommende tid. Dette landbrug skal inden for det markedsområde, vi principielt har tilsluttet os, arbejde under konkurrencevilkår, som må give anledning til mange bekymringer. De andre landes landbrug kender ikke noget til faste skatter, som dansk landbrug ved enhver lejlighed og med rette beklager sig over. Derfor kan jeg ikke lade være med at pege på det ejendommelige i, at samtidig med, at man priser dette erhverv, så siger man: det skal alligevel være sådan i fremtiden, at dette erhverv skal have en forlods beskatning, som andre i konkurrencen ikke skal have.

Jeg har sagt, at investeringerne var for små også på dette område, og jeg vil her gerne indskyde en parentes i anledning af, at den højtærede statsminister var inde på landbrugets investeringer i bygninger og hævdede, at der her var tale om et betydeligt opsving. Jeg må sige, at det forstår jeg ikke. Jeg har gjort mig den ulejlighed at ringe for at få undersøgt, hvad det var for tal, der måtte ligge til grund. Hvis ikke jeg tager meget fejl, og det tror jeg ikke jeg gør, ligger det sådan med landbrugsbyggeriet, som skulle have haft et betydeligt opsving, at i 1954 anvendte man 110 mill. kr., i 1955